

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

20 päivänä marraskuuta 1997 *

Asiassa C-188/96 P,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Ana Maria Alves Vieira, avustajanaan asianajaja Denis Waelbroeck, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-40/95, V vastaan komissio, 28.3.1996 antaman tuomion (Kok. H. 1996, s. II-461) kumoamista,

vastapuolena:

V, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies, edustajinaan asianajajat Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure, Véronique Leclercq ja Ariane Tornel, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa fiduciaire Myson, 30 rue Cessange,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: L. Sevón, joka hoitaa ensimmäisen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit D. A. O. Edward ja P. Jann (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: M. B. Elmer,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 29.5.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Euroopan yhteisöjen komissio on yhteisöjen tuomioistuimeen 31.5.1996 toimittamallaan valituksella hakenut muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan sekä EHTY:n tuomioistuimen perussäännön ja Euratomin tuomioistuimen perussäännön vastaavien määräysten nojalla yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-40/95, V vastaan komissio, 28.3.1996 antamaan tuomioon (Kok. H. 1996, s. II-461, jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kumonnut 18.1.1995 tehdyn komission päätöksen (jäljempänä riidanalainen päätös), jolla V:lle määrättiin Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 86 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisena kurinpitoseurauksena viraltapano vähentämättä tai poistamatta hänen oikeuttaan vanhuuseläkkeeseen.
- 2 Valituksenalaisesta tuomiosta ilmenee, että komissio aloitti helmikuussa 1992 kurinpitomenettelyn V:tä vastaan, joka oli palkkaluokkaan C 3 kuuluva virkamies luotoista ja investoinneista vastaavalla pääosastolla (PO XVIII) (1—3 kohta).

- 3 V:tä moitittiin aluksi siitä, että hän oli vaihtanut tietoja kahden muun hakijan eli vaimonsa G.-G:n ja työtoverinsa K:n kanssa komission ja tilintarkastustuomioistuimen yhdessä järjestämässä kirjanpitoa ja tilintarkastusta koskevassa kilpailussa, ja siitä, että hän oli saanut etukäteen tietoja kysymyksistä ja/tai mallivastauksista (3—7 kohta).
- 4 Kurinpitolautakunta antoi kesäkuussa 1993 ensimmäisen lausuntonsa, jossa se ehdotti, että nimittävä viranomainen määrää V:lle henkilöstösääntöjen 86 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisen seuraamuksen eli varoituksen (8 kohta).
- 5 Myöhemmin pidetyssä kuulemistilaisuudessa K kertoi V:n ilmoittaneen hänelle, että V:llä oli hallussaan kokeissa esitettävät kysymykset ja että V oli saanut kysymykset Luxemburgissa olevan turvallisuustoimiston verkostolta (9 kohta).
- 6 Näiden uusien tosiseikkojen vuoksi nimittävä viranomainen aloitti kurinpitolautakunnassa uuden menettelyn V:tä vastaan. Kurinpitolautakunta antoi 11.10.1994 toisen lausunnon, jossa se ehdotti, että V:lle määrätään henkilöstösääntöjen 86 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukainen kurinpitoseuraamus eli alentaminen palkkaluokkaan C 4 palkkatason kuitenkin säilyttäen (11—15 kohta). Esitetyistä asiakirjoista ilmenee, että kurinpitolautakunta otti lausunnossaan erityisesti huomioon lieventävät seikat, jotka liittyivät V:n suorittamaan kuuden vuoden moitteettomaan palvelukseen ja aikaisempiin arviointikertomuksiin.
- 7 Kuultuaan V:tä uudelleen nimittävä viranomainen teki 18.1.1995 päätöksen, jossa se määräsi V:lle henkilöstösääntöjen 86 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaisen kurinpitoseuraamuksen eli viraltapon 1.3.1995 lukien.

8 Tätä päätöstä perusteltiin seuraavasti:

”ottaen huomioon, että V:tä vastaan esitetyt väitteet ovat seuraavat:

- hän on kirjanpitoa ja tilintarkastusta koskevan avoimen kilpailun EUR/B/21 kirjallisissa kokeissa Luxemburgissa sopinut yhdessä kahden muun hakijan eli vaimonsa G.-G:n ja Luxemburgissa olevassa turvallisuustoimistossa työskentelevän, tilapäisesti julkaisutoimiston palvelukseen siirretyn virkamiehen K:n kanssa kirjanpidon A1-kokeen I kysymykseen annettavista vastauksista ja suurimpaan osaan muista kysymyksistä annettavista vastauksista yhdessä toisen näistä hakijoista kanssa sekä
- saanut etukäteen tiedot kirjanpitoa ja mahdollisesti tilintarkastusta koskevien kysymysten mallivastauksista tai näiden kysymysten tai joidenkin niistä sanamuodosta taikka sekä mallivastauksista että kysymyksistä

komissio toteaa, että

avoimen kilpailun EUR/B/21 kirjallisten kokeiden korjaaja ilmoitti 10.7.1991 päivätyllä valintalautakunnalle osoitetulla kirjeellä, että kaksi hakijaa olivat erittäin todennäköisesti vaihtaneet keskenään tietoja kokeiden aikana, joihin annetut tietyt vastaukset olivat joko täysin identtiset tai muilta osin vahvasti toisiaan muistuttavat ja että myös kolmas hakija oli vaihtanut tietoja kahden ensimmäisen kanssa, joskin vähemmän;

nimettömyyden säilyttämiseksi annetuista numeroista ilmeni, että kaksi ensimmäistä hakijaa olivat V ja K ja että kolmas henkilö oli G.-G.;

sekä V:n kuulemisesta tehdyistä kertomuksista että kurinpitolautakunnan lausunnoista ilmenee, että V on myöntänyt antaneensa kirjallisten kokeiden aikana vastausluonnoksia K:lle K:n annettua tiettyjä merkkejä; V:n kertomuksesta käy näet

ilmi, että 'kilpailujen aikana (K) on kyennyt sanomaan hänelle, ettei K uskonut kykenevänsä ratkaisemaan tiettyjä kirjanpitotehtäviä';

jäljempänä kuvailut seikat huomioon ottaen V:n toiminnan on katsottava tapahtuneen raskauttavissa olosuhteissa;

K:n antamien vastausten jäljennöksistä ilmenee, että hänen vastauksensa A1 kysymykseen yksinomaan kirjanpitoa koskevilta osin on hyvin samankaltainen V:n vastauksen kanssa;

kuten tämän päätöksen sivulla 4 olevasta taulukosta käy ilmi, K:n vastaus A1 kysymyksen 2 kohdan 2 alakohtaan, joka koski 1 kohdassa saatujen tulosten analysointia ja kommentointia, oli tietyiltä osin samanlainen V:n vastauksen kanssa (K:n tämän kohdan vastauksen liite 2 ja V:n vastauksen liite 3); K:n vastaus (liite 2) on sitä vastoin lähes kirjaimellisesti sama A1 kysymyksen 2 kohdan 2 alakohtaa koskevan mallivastauksen kanssa, jonka valintalautakunta oli etukäteen laatinut (liite 4);

esitetystä asiakirjoista ilmenee, että vastauksen osia ei ole voitu ottaa tilintarkastustuomioistuimen tilintarkastusta koskevasta käsikirjasta, jonka asian kannalta merkityksellinen osa on tämän päätöksen liitteenä (liite 5);

V toteaa lausunnoissaan K:n kyenneen ilmoittamaan hänelle kokeiden aikana, ettei tämä uskonut kykenevänsä ratkaisemaan tiettyjä kirjanpitotehtäviä, ja tämän pyynnön jälkeen V oli toimittanut K:lle vastaustensa luonnoksiksi nimittämiään papereita; on siis selvää, että ennen V:ltä saamaansa apua K:lla ei ollut vastauksessaan käyttämiään tietoja; vastaukset olivat sekä V:n vastauksen että mallivastauksen kaltaisia edellä mainitun kohdan osalta; on siten todettava, että V:llä oli hallussaan

kysymyksen kyseisen kohdan mallivastaus ja että mallivastaus oli hänen hallussaan ennen kuin hän tuli kilpailusaliin; V on siten käyttänyt hyväkseen tietovuotoa;

V on siten tahallaan yrittänyt vääristää avoimen kilpailun tuloksia loukaten periaatetta, jonka mukaan Euroopan yhteisöjen virkamiesten virkojen hakijoiden on oltava keskenään tasavertaisessa asemassa avointen kilpailujen kokeissa;

tämä toiminta on aiheuttanut vakavan vaaran siitä, että hakijat, joilla ei todellisudessa ole edellytetyjä ammatillisia taitoja, läpäisevät avoimen kilpailun kokeet, minkä seurauksena sekä loukataan muita hakijoita että vahingoitetaan toimielinten etuja;

kieltäytyessään antamasta kaikkia tietoja kyseisen mallivastauksen alkuperästä V ei ole noudattanut yhteistyövelvoitettaan pyrittäessä totuuden selvittämiseen toimielinten edun mukaisesti;

V:llä, joka on entinen belgialainen poliisimies ja entinen turvallisuustoimiston virkamies ensin Luxemburgissa ja sittemmin Isprassa, on ollut tärkeitä, vastuullisuutta ja luottamusta edellyttäviä tehtäviä;

toimielimellä on oikeus edellyttää moitteetonta rehellisyyttä virkamiehiltään ja erityisesti entiseltä turvallisuustoimiston virkamieheltä jo hoidettujen tehtävien luonteesta vuoksi;

V:n toiminta on ollut äärimmäisen vakavaa, koska hän on käyttänyt väärin sitä luottamusta, jonka on vallittava virkamiehen ja sen toimielimen välillä, jossa hän työskentelee;

näiden syiden vuoksi ja ottaen huomioon myös kaikki kyseisen asian olosuhteet on välttämätöntä ja perusteltua määrätä V:lle kurinpitolautakunnan suosittelemaa kurinpitoseuraamusta ankarampi seuraamus.”

9 Laajemmat selvitykset riita-asian tosiseikoista sisältyvät valituksenalaisen tuomion 1—16 kohtaan.

10 V nosti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 17.2.1995 jättämälään kannekirjelmällä kanteen, jolla hän vaati riidanalaisen päätöksen kumoamista.

11 Kanteensa tueksi V vetosi viiteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste koski ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen 6 artiklan ja henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 7 artiklan rikkomista, toinen kanneperuste koski puolustautumisoikeuksien loukkaamista, kolmas kanneperuste nimittävän viranomaisen toimivallan väärinkäyttöä, neljäs ilmeistä arviointivirhettä ja viides suhteellisuusperiaatteen loukkaamista ja riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta.

Valituksenalainen tuomio

12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että oli aiheellista tarkastella ensiksi viimeisen kanneperusteen toista osaa.

- 13 Valituksenalaisen tuomion 36 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa ensin, että nimittävän viranomaisen päätöksen perusteluissa on esitettävä täsmällisesti virkamiehen syyksi luetut seikat sekä ne seikat, joiden perusteella nimittävä viranomainen on määrännyt valitun seuraamuksen. Se toteaa lisäksi, että jos nimittävän viranomaisen määräämä kurinpitoseuraamus on ankarampi kuin kurinpitolautakunnan ehdottama seuraamus, kuten esillä olevassa tapauksessa, päätöksessä on lisäksi tarkasti yksilöitävä ne syyt, joiden perusteella nimittävä viranomainen on poikennut kurinpitolautakunnan antamasta lausunnosta.
- 14 Valituksenalaisen tuomion 37—41 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkasteli sitä, oliko nimittävä viranomainen ilmoittanut täsmällisesti ne tosi-seikat ja olosuhteet, joiden perusteella se oli määrännyt päätöksessään ankaramman seuraamuksen kuin mitä kurinpitolautakunta oli esittänyt. Se totesi, että nimittävä viranomainen oli kurinpitolautakunnan kannasta poiketen katsonut kantajan toimineen raskauttavien seikkojen vallitessa erityisesti sen väitteen osalta, että V:llä oli ollut hallussaan mallivastaus ennen kokeita, perustelematta kuitenkaan yksityiskohtaisesti päätöstään poiketa kurinpitolautakunnan antamasta lausunnosta.
- 15 Valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lisää, ettei se katso, että K:n antamien vastausten samankaltaisuudella mallivastauksen kanssa voitaisiin näyttää riittävällä tavalla toteen, että V:llä olisi ollut halussaan mallivastaus ennen kokeita.
- 16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkastelee tämän jälkeen 43—50 kohdassa sitä, voidaanko nimittävän viranomaisen toteamalla kolmella raskauttavalla seikalla perustella viraltapanaa koskevaa seuraamusta paremmin kuin kurinpitolautakunnan esittämää palkkaluokan alentamista koskevaa seuraamusta.
- 17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin moittii valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa nimittävää viranomaista siitä, ettei se ole perustellut päätöstään yksityiskohtaisesti, ja siitä, että se ei ole maininnut niitä syitä, joiden vuoksi se ei ole ottanut huomioon niitä lieventäviä seikkoja eli V:n suorittamaa kuuden vuoden moitteetonta palvelua ja arviointikertomuksia, joiden perusteella kurinpitolautakunta oli valinnut ehdottamansa seuraamuksen.

18 Tämän vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tuomion 52 kohdassa, että riidanalaiseen päätökseen ei sisällynyt mitään perusteluita, joilla olisi täsmennetty riittävällä tavalla ne syyt, joiden vuoksi nimittävä viranomaislainen oli määrännyt V:lle kurinpitolautakunnan suosittamaa seuraamusta selvästi ankaramman seuraamuksen, ja se kumosi riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuuden takia.

Muutoksenhaku

19 Komissio väittää muutoksenhakukirjelmässään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kumotessaan riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuuden vuoksi soveltanut yhteisön oikeutta väärin. Komissio esittää tältä osin kolme valitusperustetta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on sen mukaan ensinnäkin arvioinut väärin perusteluvollisuuden sisältöä; toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut oikeudellisesti virheellisellä tavalla seikkoja, joita nimittävä viranomaislainen on pitänyt raskauttavina, katsoessaan, ettei niillä voida perustella kurinpitolautakunnan esittämää seuraamusta ankaramman seuraamuksen määräämistä, ja se on katsonut virheellisesti, että riidanalaisessa päätöksessä olisi pitänyt mainita kurinpitolautakunnan esittämät lieventävät seikat, jotta sen voitaisiin katsoa olevan riittävästi perusteltu; lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on komission mukaan arvioinut virheellisesti sen näytön riittävyyttä, jota vaaditaan kurinpidollisen rikkomisen toteennäyttämiseksi.

Valituksen ensimmäinen valitusperuste ja toisen valitusperusteen toinen osa

20 Komissio väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan ja toisen valitusperusteensa toisessa osassa, joita on syytä käsitellä yhdessä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut väärin yhteisön oikeutta arvioidessaan virheellisesti perusteluvollisuuden sisältöä. Päinvastoin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 52 kohdassa, riidanalaisessa päätöksessä mainitaan nimenomaisesti syyt, joiden vuoksi nimittävä viranomaislainen oli päättänyt määrätä V:lle kurinpitolautakunnan suosittamaa seuraamusta ankaramman seuraamuksen. Riidanalaisessa päätöksessä on siten annettu asianomaiselle henkilölle tarvittavat tiedot, jotta tämä voi tutkia päätöksen asianmukaisuuden, ja toisaalta annettu yhteisöjen tuomioistuimille mahdollisuus valvoa päätöksen laillisuutta.

- 21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kantajan mukaan samalla kun se on moittinut riidanalaista päätöstä perustelujen puuttumisesta todennut, että on syytä ”tutkia, voidaanko nimittävän viranomaisen toteamalla kolmella raskauttavalla seikalla perustella ankaramman seuraamuksen määräämistä — —”. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin tosiasiaa sekoittanut keskenään perustelujen puuttumista tai puutteellisuutta koskevan väitteen ja väitteen, joka oltaisiin mahdollisesti voitu esittää siitä, että määrätyn seuraamuksen perustelemiseksi esitetyt syyt eivät ole sisällöltään oikeita. Toimiessaan näin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on korvannut nimittävän viranomaisen arvion omalla arviollaan tarkoituksenmukaisen kurinpitoseuraamuksen valinnan osalta.
- 22 Lieventävien seikkojen osalta komissio väittää, että nimittävä viranomainen on ottanut ne asianmukaisesti huomioon, vaikkei olekaan maininnut niitä sen vuoksi, että V:n syyksi luettavat erittäin raskauttavat seikat tekivät lieventävät seikat tyhjäksi; näin on erityisesti siksi, että niiden mainitsematta jättäminen riidanalaisessa päätöksessä on perusteltua, koska nämä lieventävät seikat ovat itsestään selviä eli koska komissiolla on oikeus odottaa kaikilta virkamiehiltä moitteetonta palvelua.
- 23 V väittää, ettei näitä valitusperusteita voida ottaa tutkittavaksi. Sen mukaan komissio pyrkii näillä väitteillään siihen, että yhteisöjen tuomioistuin arvioisi uudelleen tosiseikkoja, mikä on EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan mukaan kiellettyä. Pääasian osalta V katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti todennut nimittävän viranomaisen rikkoneen perusteluvollisuutta.

Tutkittavaksi ottaminen

- 24 Tältä osin on syytä todeta, että perusteluvollisuuden ulottuvuutta koskeva kysymys on oikeudellinen kysymys, joka muutoksenhaun yhteydessä kuuluu yhteisöjen tuomioistuimen valvontavallan alaisuuteen (asia C-166/95 P, komissio v. Daffix, tuomio 20.2.1997, Kok. 1997, s. I-983). Kuten julkisasiamies on perustellusti todennut ratkaisuehdotuksensa 12 kohdassa, päätöksen laillisuusvalvonnassa,

jota yhteisöjen tuomioistuin tässä yhteydessä harjoittaa, on välttämättä otettava huomioon ne tosiseikat, joille ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustanut johtopäätöksensä siitä, ovatko perustelut riittävät vai puutteelliset.

- 25 V:n esittämä oikeudenkäyntiväite on siten hylättävä.

Pääasia

- 26 Perusteluvollisuuden osalta on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan henkilölle vastainen päätös on perusteltava niin, että yhteisöjen tuomioistuimet voivat valvoa päätöksen laillisuutta ja että se, jolle päätös on osoitettu, saa tietää, onko päätös sisällöltään oikea (ks. erityisesti asia 195/80, Michel v. parlamentti, tuomio 26.11.1981, Kok. 1981, s. 2861, 22 kohta ja em. asia komissio v. Daffix, tuomion 23 kohta).

- 27 Tältä osin voidaan todeta, kuten julkisasiamieskin totesi ratkaisuehdotuksensa 22 kohdassa, että nimittävä viranomainen on nimenomaisesti vedonnut kuuteen syyhyn, joilla se perustelee kurinpitolautakunnan suosittelemaa seuraamusta ankarman seuraamuksen soveltamista ja jotka ovat seuraavat:

- Vllä, joka on entinen belgialainen poliisimies ja entinen turvallisuustoimiston virkamies, on ollut tärkeitä, vastuullisuutta ja luottamusta edellyttäviä tehtäviä;
- toimielimellä on oikeus edellyttää moitteetonta rehellisyyttä virkamiehiltään ja erityisesti entiseltä turvallisuustoimiston virkamieheltä;

- V on tahallaan yrittänyt vääristää avoimen kilpailun tuloksia loukaten periaatetta, jonka mukaan hakijoiden on oltava keskenään tasavertaisessa asemassa avointen kilpailujen kokeissa;

- V:n toiminta on aiheuttanut vakavan vaaran siitä, että hakijat, joilla ei todellisuudessa ole edellytetyjä ammatillisia taitoja, läpäisevät avoimen kilpailun kokeet, minkä seurauksena sekä loukataan muita hakijoita että vahingoitetaan toimielinten etuja;

- kieltäytyessään antamasta kaikkia tietoja kyseisen mallivastauksen alkuperästä V ei ole noudattanut yhteistyövelvoitettaan;

- V on siten käyttänyt väärin sitä luottamusta, jonka on vallittava virkamiehen ja sen toimielimen välillä, jossa hän työskentelee.

28 On korostettava, että nimittävän viranomaisen mainitsemat kuusi syytä, kun niitä arvioidaan ottaen huomioon kaikki ne tämän asian olosuhteet, jotka nimittävän viranomaisen oli tutkittava — mukaan lukien kurinpitolautakunnan esittämät kuuteen moitteettomaan palvelusvuoteen ja aikaisempiin arviointikertomuksiin liittyvät seikat — sisältävät riittävät perustelut, jotta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien voi ryhtyä valvomaan päätöksen aineellista oikeellisuutta.

29 Tämän vuoksi on katsottava, että toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoi valituksenalaisen tuomion 41 ja 52 kohdassa, riidanalaisessa päätöksessä

esitettiin riittävällä tarkkuudella ne syyt, joiden vuoksi nimittävä viranomainen oli päättänyt määrätä V:lle kurinpitolautakunnan suosittelemaa seuraamusta ankaramman seuraamuksen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siten tehnyt oikeudellisen virheen.

30 Komission valituksen ensimmäinen valitusperuste sekä toisen valitusperusteen toinen osa ovat siten perusteltuja.

31 Valituksenalainen tuomio on siten kumottava siltä osin, kuin siinä on yhtäältä kumottu riidanalainen päätös puutteellisten perustelujen takia ja toisaalta velvoitettu komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut aikaisemmassa oikeusasteessa aiheutuneet kulut mukaan lukien, ilman että olisi tarpeen tarkastella valituksen tueksi esitettyjä muita valitusperusteita.

Asian palauttaminen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi

32 EY:n tuomioistuimen perussäännön 54 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään seuraavaa: ”Jos muutoksenhaku todetaan aiheelliseksi, yhteisöjen tuomioistuin julistaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätöksen mitättömäksi. Se voi joko ratkaista asian lopullisesti itse, jos asia on ratkaisukelpoinen, tai palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi.”

33 Nyt esillä olevassa asiassa yhteisöjen tuomioistuin ei katso voivansa ratkaista asiaa, koska ei ole poissuljettua, että otettaessa kantaa muihin ensimmäisessä asteessa esitettyihin kanneperusteisiin on lausuttava myös tosiasioista. Asia on siten palautettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta se ratkaisee pääasian ja tutkii V:n ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät muut kanneperusteet.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) **Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-40/95, V vastaan komissio, 28.3.1996 antama tuomio kumotaan siltä osin, kuin siinä on yhtäältä kumottu puutteellisten perustelujen takia 18.1.1995 tehty komission päätös V:n viraltapanosta ja toisaalta velvoitettu komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut aikaisemmista välitoimimenettelyistä aiheutuneet kulut mukaan lukien.**

- 2) **Asia palautetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta se lausuu V:n ensimmäisessä oikeusasteessa esittämistä muista kanneperusteista.**

- 3) **Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Edward

Jann

Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 20 päivänä marraskuuta 1997.

R. Grass

M. Wathelet

kirjaaja

ensimmäisen jaoston puheenjohtaja

I - 6588